

# „Su „Jawa“ per Dykumas“

## Susitikimas su kupranugariais

Krasnovodsko uostas buvo pirmasis punktas kelionės žemėlapyje. Asfaltuotas kelias iki pat Aščabado driekėsi bene 500 km, tad dideli mantos ryšuliai bei daiktadėžės ant motociklų didesnių rūpesčių nesukėlė. Tačiau, atvykus į Aščabadą, visą bagažą teko numesti lauk – nuo taško asfaltuoti keliai baigėsi.

Per pora dienų, praleistų mieste, technika buvo ruošiamą didžiajam iššūkiui. Vietoj standartinių 55 dantukų galinių žvaigždžių teko sumontuoti 64, taip sumažinant apkrovas varikliui ir padidinant sukimo momentą. Ratus apvilkę krosinėmis „Barum“ padangomis, o ant „Jawų“ pritvirtinę kanistrus su benzinu, motociklininkai išvyko, kaip juokavo Kostas, Susitikti su kupranugariais.

## Dykumos audra

Pirmoji diena dykumoje, vadovaujantis vien žurnalisto turimu kompasu, neužtruko pateikti staigmenų. Karakumais vadinamojoje smėlio su juodomis priemaišomis plynėje kilusi audra visiškai sumažino

matomumą. Priešais važiavusio motociklo net nebuvo  
matyti, matėsi tik jo vairuotojas. 5 kilometrus  
teko važiuoti saugantis kietų ir aštrių krūmokšnių,  
vadovaujantis savo instinktais ir stengiantis nepasimesti  
ten, kur jokio kelio niekada nebuvo. Pūga nurimo.  
Pieš akis atsivėrė plati dykuma, išklota žaliais  
kupstais ir plynu smėliu. Važiavimo sąlygos Karakumuose  
keitėsi dažniau nei buvo galima numanyti:  
smėlio audrą sekė plynas smėlis, gryo molio laukai  
ir net kopos.

## **Braidymas tarp debesų**

Atkasę motociklus, keliauninkai toliau tęsė pradėtą  
darbą – žygį link Tbilisio. Maršrutas tęsėsi vingiuotais  
kalnų keliais, vietomis net nepastebimais dėl  
tiršto rūko sluoksnio, apgaubusio ir dangų. Visgi nežinia  
greitai išsisklaidė kartu su rūko sluoksniu – palipus  
dar aukščiau į kalno viršų, rūkas pasirodė buvęs  
ne kas kita, kaip debesys!  
Vaikiniai vis negalėdami atsigrožėti nematytu reginiu,  
tai palipdavo, tai nusileisdavo žemiau debesų,  
kaskart įkvėpdami tyro oro ir primerkdami akis prieš  
krintančius saulės spindulius. Tirpstančio sniego  
vanduo bėgo išilgai kelio ir bemaž dvidešimties kilometrų  
atkarpa vingiuotais keliais buvo įveikta akimirksniu.

Kelio pabaigoje laukė tunelis. Vidury kalno stūksojo  
dideli užverti vartai, šalia kurių buvo praleista  
10 nežinios minučių. Atsivėrus vartams, iš vidaus  
išriedėjo 3 automobiliai, o jų vairuotojai pavydulingais  
žvilgsniais palydėjo 5 motociklus į tunelio vidų.  
Gausmas ir trenksmas, sklindantis iš dvitakčių variklių,  
skambėjo visame 1 km ilgio tunelyje. Kitame jo  
gale, pietinėje kalno pusėje, laukė priešingas vaizdas,  
nei buvo matytas priešįvažiuojant: jokio sniego ir bemaž  
30C karštis. Leisdamiesi į apačią ir stebėdami  
į prarają nuvirtusius kombainus, šeši lietuviai savo  
įspūdingą kelionę baigė Tbilisyje.  
Motociklais atgal grįžti nereikėjo – po 800 rublių  
kainavusios „Jawas“ Gruzijoje buvo parduotos po  
1400 rublių. Kainų skirtumo pakako visos kelionės  
išlaidų apmokėjimui ir sugrįžimui į tėvynę, kur jų  
išskėstomis rankomis laukė artimieji bei draugai.